

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการจัดการขยะและน้ำเสีย ในเมืองท่องเที่ยวทางทะเล
คำสำคัญ	การจัดการขยะและน้ำเสีย/การคัดแยกขยะ/การมีส่วนร่วม ของภาคเอกชน/การท่องเที่ยวทางทะเล
นักศึกษา	พงศ์พันธุ์ เอ่งฉ้วน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ มัลลิกะมาลย์
หลักสูตร	นิติศาสตรคดีบัณฑิต
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ในการหาคำตอบการแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล โดยมีวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ และการรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้ได้คำตอบนำไปสู่การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบ

การวิจัยพบว่า การจัดการขยะให้ได้ผลคือการคัดแยกขยะก่อนทิ้งโดยประชาชนในชุมชน และธุรกิจกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และขยะที่คัดแยกมี 4 ประเภท คือขยะอินทรีย์ ขยะมีมูลค่า ขยะอันตรายและขยะติดเชื้อ การเก็บขนขยะตามวันและตามประเภทขยะที่มีถุงสีใส่ขยะ ให้นักท่องเที่ยวมีถุงขยะสำหรับใส่ขยะที่จัดการโดยผู้ประกอบการท่องเที่ยวและจัดเก็บขยะจากนักท่องเที่ยวเมื่อเสร็จสิ้นการท่องเที่ยว และชาวประมงห้ามทิ้งขยะลงสู่ทะเล การจัดการน้ำเสีย ให้ใช้วิธีการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมโดยผู้ปล่อยน้ำเสียมาบำบัด คือ ผู้ประกอบการร้านค้า โรงแรม ที่พัก และการท่องเที่ยวและต้องจ่ายค่าบำบัดน้ำเสียตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โครงสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบ มี 26 ข้อ มี 5 ลักษณะ คือ ลักษณะ 1 บททั่วไป ลักษณะ 2 คณะกรรมการจัดการขยะและน้ำเสีย ลักษณะ 3 การจัดการขยะ ลักษณะ 4 การจัดการน้ำเสีย ลักษณะ 5 การมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะการวิจัย คือ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตราข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสีย ดำเนินการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมโดยใช้งบประมาณส่วนหนึ่งจากงบประมาณแผ่นดินและส่วนหนึ่งจากกองทุนสิ่งแวดล้อม